Պոլսոյ մէջ շատ ազդեցիկ հայ կաթողիկէ մըն էր, այս գործին համար Տրապիզոն գացած էր։ Ցեղւոյն հայերն ասոնց դէմ ծանր ամբաստանութիւններ ըրին, եւ վալին՝ Պոլսէն եկած հրամանին համեմատ, զԱբրահամ Արքեպ. բռնեց եւ շղթայակապ Պոլիս ղրկեց՝ կարնեցի երեք նշանաւոր կաթողիկէներու հետ, որոնց անունն էր Յովհաննէս Եէտիվէրէն, Թելպիս կարապետ եւ Ղունտախճի Մահտեսի Կիրակոս, որ "փիլիսոփոս„ կը կոչուէր։ Իսկ զՊաղտասար Տրապիզոնի մէջ կախեց։ Աբրահամ 1715ին Պոլիս հասաւ եւ նաւարան նետուեցաւ միւս ընկերներուն քով։

Մելքոն Արքեպ. խոստովանողական մահուամբ նոյնտեղ վախճանեցաւ 1716 Ապր. 25ին։ Աբրահամ իբր 1717ին սկիզբը Եպարքոսին Հրեայ վաճառապետին միջնորդութեամբը, որ նոյնպէս ասոնց քով նաւարան նետուած եւ երեք օրէն Եպարքոսի ձեռօք ազատած էր, իր խոստման համեմատ արձակել տուաւ Աբրահամը, որուն մազերն ու մօրուքն ամբողջովին թափուած էին։ Աբրահամ յետոյ 1739ին կաթողիկէ հայերու առաջին կաթողիկոսն եղաւ ի Բերիա եւ Լիբանան նստաւ։ Իսկ Յովհ. Եպս. կաֆայի մինչեւ 1716ի վերջերը տակաւին բանտարկեալ էր (Թղթ. Բրոքականտայի, 3 Օգ. 1716. Դիւ. կաթոլիկսրն. կաթոլիկից, ի Պոլ.)։

Իսկ մեր Սարգիսն եւ Երեմիան բանտարկուած օրերն իսկ նետեցին խալափահիը եւ մահմետական եղան։ (Թղթ. P. Fr. Hyacintheի